

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

XI. ÉVF. 1. SZÁM

2008.

NAGYBÖJT

...mintha sosem éltek volna...

– Fáradj be! – szolt Isten. – Szóval interjú szeretnél készíteni velem?

– Ha időd engedi – feleltem.

Isten elmosolyodott és azt mondta: - Idóm az örökkévalóság, így aztán mindenre jut időm. Mit szeretnél kérdezni tőlem?

– Érdekelne, mi lep meg leginkább az emberekkel kapcsolatban?

Isten így felelt: - Az, hogy gyerekkorukat megunva sietnek felnőni, aztán megint gyerekek akarnak lenni. Az, hogy a pénzért feláldozzák az egészségüket, aztán a pénzüket áldozzák fel, hogy újra

egészségesek lehessenek. Meg az is, hogy miközben a jövő miatt aggódnak, megfeledkeznek a jelenről, így aztán sem a jelenben, sem a jövőben nem élnek. Az, hogy úgy élnek, mintha sosem halnának meg, aztán meg úgy halnak meg, mintha sosem éltek volna...

Túrmezei Erzsébet

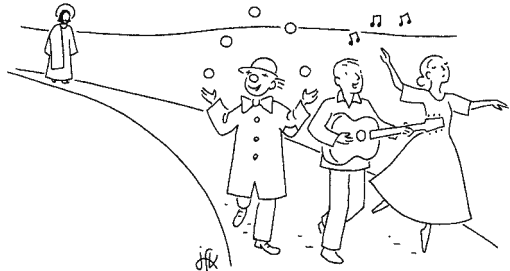
Minden kegyelem

*Csodállak, Isten szépséges világa:
mert minden forró napra éjjel borul,
és minden éjre új hajnal bíborul,
új kegyelem hull, mint friss harmat árja.*

*Mert új rügyet bont téli fáknak ága,
barna mezőt újra friss zöld takar,
s csenddé csitul minden dúló vihar:
csodállak, Isten szépséges világa!*

*Minden hegycsúcsról vezetnek ösvények
irgalmasan az árnyas völgybe le,
s minden mélyből a magasság fele.*

*Isten kegyelme így vezérel, lélek,
le-föl... fény felé át az éjjelen.
S mindenütt, mindig Isten van jelen.*

„...jó nekünk itt... (Mt 17, 1-9)

Nem megy a fejünkbe a szenvedés problémája. Vagy legalábbis nehezen. Ezt Jézus is jól tudta. Éppen ezért nem éri meglepésként, ha a mi gondolataink is elszaladznak a ránk mért szenvedéstől. Urunk szelíd bánásmódját velünk, emberekkel, Szent Péteren mutatja meg, aki nemcsak azért az egyház sziklája, mert a főhatalmat megkapta, hanem azért is, mert a hívő embernek örök típusa.

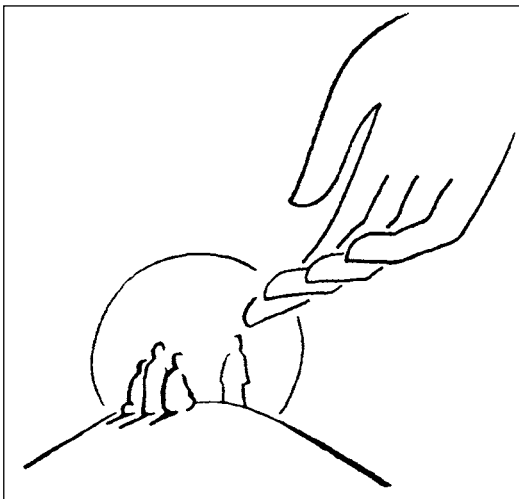
Jézus szenvedésben megváltani jött a világot, ezért a keresztnél való megváltás titkát akarta elfogadtatni az emberekkel, elsősorban tanítványaival és azok közül is Péterrel. Ám Péter annyira szereti Mesterét, hogy „szemrehányást tett neki ilyen szavakkal: Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled!”

(Mt 16,23) Hiszen a két csodálatos kenyérszaporítás fölemelő hangulata és a vízen-járáskor megnyilvánult isteni erő megtapasztalása emberileg nem tette lehetővé agyában a szenvedés gondolatát. Ezért Jézus sátánnak nevezi azt, akit röviddel előbb isteni kijelentések birtokosaként nevezett.

A színeváltozáskor Jézus más oldalról közelíti meg az isteni titok kinyilatkoztatását. Csodálatos tündöklésben, arcának ragyogásában beszélget Mózessel és Illéssel „az ő haláláról beszélgettek, melyet Jeruzsálemben kell majd elszenvadnie.” (Lk 9,31) Jézus tehát felvillantja a szenvedéses megváltás fényeit is. Itt Péter nem til-

takozik a szenvedés ellen, de örül a fénynek és ragyogásnak, és kitör belőle: „Uram, jó itt nekünk!” És sátort akar verni. De Jézus fölkelte a fény örömeiből, hiszen a szenvedést még végig kellett csinálni.

Sem Péter kemény rendreutasítása, sem a sötét titok fényének felvillantása nem akadályozta meg Pétert, hogy meginogjon Jézus szenvedésekor, és olyan nehezen tudja elfogadni a föltámadás valóságát. Minket is ezeken az utakon vezet az Úr. Egyszer rendreutasít, mert tiltakozunk szenvedései és megaláztatásai ellen, máskor pedig felgyújtja a hitben szemünk előtt szívet-lelket betöltő belátásokkal a szenvedések igézeit és fényeit. Akár egyik, akár másik módon kezeljen bennünket az Úr,

az eredmény az lesz, amit u g y a n c s a k Péternek mondott a lábmosással kapcsolatban, de a szenvedés problémájára is érvényesen: „Most még nem érted, amit teszek, de később majd megérted.” (Jn 13,7)

A keresztyén embert meg-

nyugtatja az, hogy Jézus tudja a szenvedés értelmét. Tudja hová tenni az értelmetlennek látszó kegyetlenségeket. És nemcsak az értelmét tudja, de az értelem gyönyörűségét is tudja fölragyogtatni a szenvedés problémája fölött. Ő, aki ártatlanul, igazságtalanul és kegyetlenül szenvedett. Jézusnak ezt a fénylő tudását adja nekünk a hit.

Belon Gellért

Van Bibliánk!

2008 a Biblia éve

Néhány éve az Élet és Irodalom hasábjain Fehér Klára elmélkedett a könyv jövőjéről, a kultúra megbecsüléséről. Azon töprengett, hogy a technikai civilizáció századában mennyire értékeljük azt a szellemi kincset, amit a könyvek őriznek. Ennek a cikknek a bevezetőjéből ismerem az alábbi történetet.

„Jerevánban – a könyv és kéziratcsomók között – látni egy Bibliát. Századokkal előbb egy örményülködés idején a menekülő közösség tagjai szétépték lapjaira. Minden családra bíztak egy lapot. A menekülők rejtették fővegbe, turbánba, gyerekiük pólyájába. És a lapok évtizedek, évszázadok bujdosása után egybegyültek. A könyv teljesen és hibátlanul ott van Szovjet-Örményország levéltárában.” (Fehér Klára: *Mi lesz veled, könyvecske?* ÉS, 1983. ápr. 8.)

Hol tartunk mi ehhez képest a Biblia szeretetében? Mit jelent nekünk a „*Könyvek Könyve*”? Jelenl-e azt, amit Gárdonyi Géának jelentett? Valóban égi harmat az élet útján megfáradt embereknek? Valóban világosság a föld vakjainak?

„...*Nekünk van Bibliánk!*” – mondja büszkén egy fiatalasszony, amikor gyermeke vallásos nevelése felől faggatom... Megnyugtató a tény... Aztán meglátogatom a családot, s látom, hogy igazat mondott az anyuka. Valóban van Bibliájuk. Ott van a vitrinben. Porcelánbabák, kirándulások emlékét őrző kagylók, apró csecsebecsék biztos fedezéke mögött lapul, nehogy hozzányúljon egy avatatlan kéz, nehogy belelapozzon véletlenül a gyerek. Ezt a Bibliát még egyszer sem nyitották ki. Ez egy olva-

satlan Biblia.

Figyelem a „*terepet*”... Az asztalon Füles, néhány rongyosra olvasott krimi és a *Ludas Matyi* legfrissebb száma. A költőnek – úgy tűnik – most is igaza van. „*Szerény állat itt a lélek, nem kér szénát, abrakot, – mint számár a gázt*” zabálja a semmitmondó fércműveket, az úgynevezett „pihentető” irodalmat, nehogy rászokjon a gondolkodásra. Azt eszi meg, ami gyorsan átfolyik rajta, ami könnyen emészthető.

Siralmas a helyzet. Lelkes tanárok kétségbeesett panaszait hallgatom, milyen kilátástalan a magyarázkodásuk, mihelyt egy biblikus ihletésű verset szeretnének *elemezni* tanítványaikkal... Az alapok hiányoznak! Egyre szélesebb rétegnek ijesztően nincs bibliaismerete.

Nemzedékek nőttek föl Biblia nélkül, s ez pótolhatatlan vesztesége kultúránknak. Létrejött egy inflációs „*műveltség*”, egy lábjegyzetektől és szótárakból tájékozódó „*tudás*”... Akinek fogalma sincs *Illés* profétáról, az vajon mit tudhat a szekérével kapcsolatban, ha *Ady* költészetét tanulmányozza? Aki sosem hallott Jónásról, az nyugodtan hiheti, hogy ezt az alakot *Babits* „*találta ki*”, mint ahogy azon is csodálkozhat, hogy a „*méltó átkot*” mondó, rettentő szavak emberének miért éppen *Ésaiás* nevet adott *Radnóti Miklós*... És hogyan nézi *Mestrovits* „*Jób*”-ját az fiatal, aki sohasem hallott az őszövetség nagy szenvedőjéről?

Ma már rájöttünk, hogy a Biblia ismerete nélkül félművelt marad az ember, próbáljuk behozni a lemaradást. Én mégsem azért szeretem az Írást, mert most újra „*idősze-*

rú” lett.

A hívő nem azért „*Bibliás ember*”, hogy általános műveltségét gyarapítsa, nem amiatt olvassa a Szentírást, hogy a múzeumokban tájékozott legyen vagy gyökereiben is értsen olvasmányélményeit.

Nekünk a Szentírás: Isten élő Igéje

Szívünkhöz szóló üzenet, égből nyújtott kéz, minden nap az asztalunkra tett levél, amit izgatottan bontunk fel, mert attól kaptuk, aki szeret minket.

„*Valahányszor felnyitottam a Bibliát – írja Goethe -, mindig közvetlen célzást találtam benne az életemre*”.

Mi ezekért a személyes „*célzásokért*” olvassuk az Igét, az isteni jóbarát hangját halljuk ki belőle, számunkra égi figyelmeztetés a Szentírás minden sora, reményt ébresztő bátorítás, csüggedésünkből kiemelő erő, kételyeink csomóját feloldó eligazítás, mentőöv fuldoklásainkban, szivárvány viharainkban s minden ránk szakadó szózuhatag közepette **az egyenes beszéd**.

Ezt a könyvet nem lehet megenni, nem lehet letenni azzal a megjegyzéssel, hogy „*már olvastam*”, amint azt sem mondhatjuk, hogy már tegnap is vettem levegőt.

Nekünk a Szentírás: Útikönyv

Elvezet a hegyre, ahol az Úrral találkozhatunk, kivezet a rabságból, ahová bűneink miatt jutottunk, meleg otthon az Istenre éhes szívnek, fényes csillag a Jézust kereső szemnek.

Ez a könyv *Mózes* csipkebokra, ég és föld kapcsolatának kincsesháza, *Dávid* bűnbánata. *Salamon* bölcsessége, *próféták* megváltás után síró kórusa, szabaduláért esdeklő imádság és a beteljesült remény harsonája: zöld jelzés a mennyország felé.

Bárhová indulunk, először tanulmányozzuk annak a földnek a térképét, ahová ké-

szülődünk. Hogyan igyekeznénk a Mennybe, ha kezünkbe se vesszük azt a „*térképet*”, mely mutatja az oda vezető utat?... Ha egy nem hívőnek szüksége van a Bibliára, azért, hogy tájékozódhasson a föld dolgaiban, s ne legyen hiányos a műveltsége, mennyivel inkább nélkülözhetetlen **iránytű ez az Írás** az Ég felé törekvőknek.

Nekünk a Biblia: Békeesség

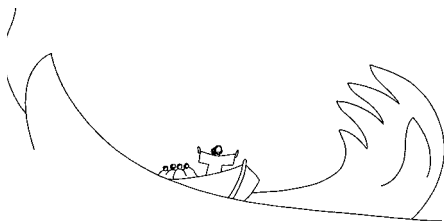
Fáradt szívünk felüdítője, nyugtalan lelkünk nyugalma, hazahívó hang az eltévedteknek, gyomlálója félelmeinknek és bátorítás, ha veszélybe kerül életünk törekény hajója.

Egy alkalommal, amikor nagyon sötét volt fölöttem az ég, nagyon feketék voltak a felhők, kilátástalannak éreztem a helyzetemet, s megkísértett a reménytelenség ördöge, kinyitottam a Bibliát. S akkor a következő részt „*olvastattam*” velem az Engem Szerető: „*Bárkába szállt és tanítványai követték. Egyszerre csak heves vihar támadt a tavon, úgy, hogy a hullámok elborították a bárkát. Ő azonban aludt. Tanítványai fölkeltek és kérelték: Uram, ments meg minket, elveszünk! Jézus rájuk szólt: Mit féltek, ti kicsinyhítűek.*” (Mt 8,23-26)

Letettem A Könyvet és boldogan sírtam. Könnyeim már a békeesség könnyei voltak... Szégyellem magam, hogy megérintett a kétségbeesés.

Egy csónakban vagyok Jézussal!... Hát félhettek?

Enzsöl Ellák

Belon Gellért emlékműve

Tavaly volt húsz éve annak, hogy Belon Gellért – a kinevezett, de a funkciójában a kommunista hatalom által évtizedekig gátolt püspök, az Örökkévalóságba költözött. Emlékére halálának évfordulóján helyezték el a jánoshalmi plébánia falára a B. Kopp Judit által készített bronz plakettet.

B. Kopp Judit, aki a Biblia Pauperum közérthetőségét követte műveiben, ez alkalommal mégis magyarázatot fűzött ehhez az alkotásához:

"A domborművön a püspök mintegy keresztre feszül. Kempis Tamás szavai jutnak eszünkbe: *Imitatio Christi* – Krisztus követése.

Belon püspökre mindenképpen áll a megállapítás, hogy egész lényével követte – rendszeresen használt kifejezésével – a mi Urunkat. Ennek fizikai nyoma is volt, mégpedig az évtizedeken át a felső testen viselt és folyamatos kezelést igénylő nyílt seb. Sok más testi és lelki seb mellett erre a stigmára is utalt püspöki jelmondata: „*Vulnere sanus*”, vagyis „Sebtől gyógyult”. Erről ő maga vallott: „saját élettapasztalatom erejével képviselhetem, hogy Krisztus sebei valóban gyógyítanak.”/Új Ember, 1982. V. 30./

A püspök alakja uralja a reliefet. A kitüntetett függőleges nem csupán a püspöki küldetés Menny és Föld közötti közvetítő, megszentelő lényegére utal, hanem az Alfa és Omega görög betűkkel a Jézus Krisztusra irányultságot is hangsúlyozza: *Imitatio Christi*. Jézus a Kezdet és a Vég. Ennek tudatában, ennek tudatosítására hirdette oly sok helyen és alkalommal Belon püspök, ahogy őt nevezték „az ország püspöke” az

Újszövetség örömhírét kis zsebformátumú Szentírásából, amit úgy ismert, hogy ujjainak tapintásával tudta megtalálni a keresett részt.

A görög betűk által meghatározott végpontokból jobbra és balra két-két lendületes ív indul, amelyek – vízszintes irányba egymástól egyre távolodóan a végtelenbe futnak, miközben nem csupán egymástól kerülnek egyre messzebb, hanem ugyanúgy kiinduló pontjuktól is.

Ezek az ívek a az Egyházban jelenlévő, de lényegéhez nem tartozó jelenségeket, például az emberi gyengeségekből, vagy a világba és a történelembe, időbe ágyazottságából eredő – ahogy Belon Gellért nevezte – holt terheket, az ezek mellett, vagy ellenük kardoskodó irányzatokat szimbolizálják.

Ilyenek voltak például annak idején és vannak ma is – némi leegyszerűsítéssel – a progresszív illetve tradicionalista törekvések. Ezek az Egyházon belüli irányzatok, kicsinyes vitájuk során nem csupán egymástól távolodnak el, hanem meg is osztják az Egyházat. Egyre kevésbé tekintik vonatkozási pontjuknak Krisztust, az Ő szándéka szerint való Egyházat, és annak szimbólumától, a függőleges tengelytől a végtelenbe távolodva, egyre inkább vízszintes, ha úgy tetszik földszintes irányultságúakká válnak.

A püspök lefogva a széttartó íveket, egész valójával a vertikális iránnyal azonosul, ezzel is kifejezve az Egyház Krisztushoz tartozását, amelyet a vízszintes –

földszintes -- emberi meggondolások nem kérdőjelezhetnek meg. Ez a meggyőződés magyarázza azt a tényt, hogy Belon püspököt soha nem lehetett például sem a progresszív, sem pedig a tradicionalista kategóriába sorolni: személyében ezek a meghatározások értelmezhetetlenek maradtak. Gondolkodásának – mondhatni kizárólag -- függőleges dimenziói voltak.

A reliefen a püspöki címerben szereplő Evangéliumos könyvet és húsvéti gyertyát találjuk a Megváltó szent sebeit jelképező öt tömjéncsomóval. Utalások ezek Belon Gellért tanúságtételeire: a legendássá vált, magával ragadó, élményt jelentő Szentírás magyarázataira, és a „Sebtől gyógyult” átélésére és kegyelmére."

Népbetegségek Magyarországon

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége vendége volt január 25-én Dr. Pataki István szülész-nőgyógyász főorvos. A megyei kórház adjunktusa. „Népbetegségek Magyarországon” című előadásában, a magas vérnyomás, a cukorbetegség, az elhízás, a daganatos megbetegedések, az alkoholizmus és a dohányzás veszélyeire hívta fel a hallgatóság figyelmét.

Ezek a betegségek károsítják az ember szervezetét, és csökkentik az egyén életkorát. Egészségünk megóvása érdekében mi magunk is sokat tudunk tenni. A helyes táplálkozás, a stressz oldása és a rendszeres testmozgás, kiemelkedő szerepet játszik egészségünk megőrzésében. Előadásában kiemelte a prevenció (megelőzés) fontosságát, mellyel sok betegség kialakulása megelőzhető.

Magukkal vitték

Szeretem a hegyeket. Igaz, síkságon voltam gyerek, ahol télen szánkózni egy alig három méter mély várgödör oldalán szoktunk. De a község széléről nyugat irányában, főleg eső utáni napnyugtakor szépen lehetett látni magas hegyeket: az Alpok vonulatát, a Raxot, a Schneeberget. Oda szeretnék egyszer eljutni...

Gimnáziumba már hegyen jártam, igaz, nem magashegyen, de mindig megizzadtunk, amikor a vonattól megtettük a csaknem két kilométeres utat, aminek a végén ott emelkedett Pannónia szent hegye. Életem nagyobb részében dombon laktam, ahonnan távlatok nyíltak, s ahol rá lehetett csodálkozni napfölkeltére, napnyugtára.

Szeretem a hegyeket. A hegyek vonzzák az embert. Nem hagynak elkényelmesedni. Vonzanak, de nem adják meg egyikőnny magukat. Le kell győzni őket, s közben le kell győzni önmagunkat.

Gyakran jártam a Tátrában. Hajnalban keltünk, órákon át mentünk, egyik kőről a másikra kell lépni, figyelni minden lépésre, miközben észrevétlenül megszűnnek a hatalmas fák, s az ember egyszer csak kimagaslik a földön kúsó gyalogfenyők közül, s majd csak moha és szikla van mindennütt. S ha visszatekint az ember, le, a völgybe, ahonnan reggel elindult, le a hegy tövében meghúzódó falvakra, olyan jelentéktelennek, aprónak tűnik minden, ami odalenn van. S ami rendezetlen nyüzsgésnek tűnik, az felülről rendezett mozgásnak lát-

szik. Fölöttünk a hol felhős, hol valószínűleg kék ég; a szél hol simogat, hol birkózik velünk.

Szeretem a hegyeket, mert vonzanak, mert ahhoz segítenek, hogy rádöbbenjek: ami előttem és fölöttem van, az fontosabb annál, ami mögöttem és alattam.

Ahogy múlik az idő, úgy érzem egyre jobban, hogy meg kell állni. Megállni a

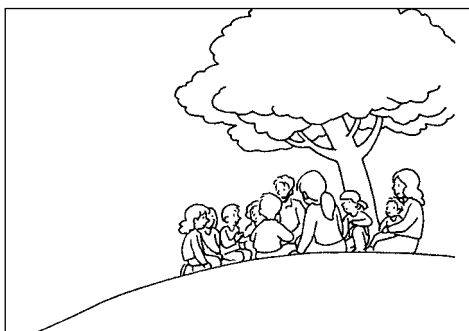
mindennapi rohanásban, de meg kell állni hegyemenetben is: ki kell fűjnom magam, erőt kell gyűjtenem.

Szeretem a hegyeket. S különösen szeretem nézni, amikor fiatalok mennek lelkesen a csúcsok felé. S még inkább szeretem látni a fiatal párokat, akik kézen fogva

vezetik a gyermeküket, s az apa hátán ott ül a még kisebb, aki az egészből talán semmit sem fog fel. Minek hegyre vinni az ilyen picinyeket? – hallottam nemegyszer.

Elképzelem, majd néhány év múlva, amikor előveszik a fényképeket, s a már nem kis gyerek, de még fiatal, kezébe veszi azt a fényképet, ahol ő van az apja hátán, milyen büszkén fogja mondani: én is ott voltam! Engem is magukkal vittek!

Mert egyáltalán nem mindegy a gyermeknek, hogy apjának, anyjának mi volt fontos. Akinek szülei nem féltek, hogy fölmenjenek a hegyre, gyerekei sem fognak félni, hogy megküzdjenek a hegyvel, megküzdjenek önmagukkal. Csak így tárul ki a horizont az ember előtt.

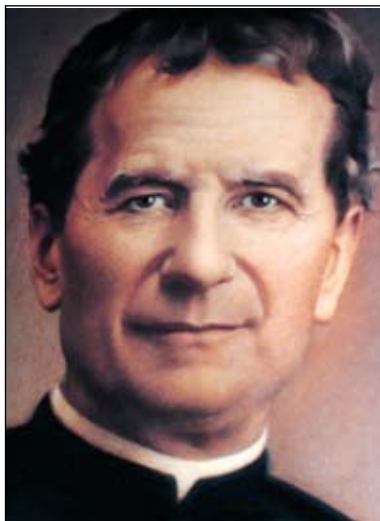

Százhusz éve halt meg Don Bosco

Bosco Szent János földi élete százhusz éve, 1888. december 31-én hajnalban ért véget. Az egész keresztény világ, és mindenki, aki ismerte, ugyanazt gondolhatta ekkor, amit egy jezsuita atya fogalmazott meg Don Bosco halála másnapján a szaléziaknak: *"Eljöttem, hogy veletek örüljek, mert szent adtatok a mennyországának."*

Az 1815-ben született Bosco János a mai fogalmak szerint többszörösen hátrányos helyzetű gyermek volt: édesapját két éves korában vesztette el, szegénységben, sokszor nélkülözésben élt egy vidéki tanyán, ráadásul féltestvére annyira ellenzte tanulási vágyát, hogy egy ideig kénytelen volt elköltözni

otthonról. Mindemellett édesanyja, aki egyszerű parasztasszony volt ugyan, de kiváló nevelői kvalitásokkal rendelkezett; belepántálta a mély hitet, a munka és szegénység szeretetét, és mindig támogatta a fiát, sőt életének utolsó tíz évét vele töltötte a valdoccói oratóriumban, ahol az elhagyott fiúk ellátásában segített.

Érdeemes megemlíteni: gyermekként, hogy társait szórakoztassa, és figyelmüket magához vonzza, Bosco János számos bűvésztűrköt és zsonglőrmutatványt elsajátított. Hogy tanulásának költségét fedezze, fiatalkorában több mesterséget is kitanult, melyekre később megtanította a fiúkat is az oratóriumban: volt szabó, asztalos, cipész, kovács, lakatos, pincér, házita-

nító, megtanult kottát olvasni és több hangszeren játszott. A rendalapítás és a nevelés mellett harminc kisebb-nagyobb könyvet is írt, főleg oktatási és nevelési céllal. Követőinek nem írt elő aszketikus vallásgyakorlatokat, a szaléziak imái rövidek, de

mély Istenhez fordulásal és önátadással végzik őket. Tiltotta az önsanyargatást, de megkövetelte a munkát, amiben ő maga élen járt. Szerényen öltözött, és került minden luxust. Hihetetlenül gyorsan tanult, éjszákanként olvasott vagy írt, a pihenés, az alvás idejét rövidítve meg. Távol tartotta magát és pártfogoltjait is a politikai megnyilvánulásoktól, ennek ellenére sok híresség járt hozzá tanácsért.

A szalézi pedagógia fontos elemei a szeretetlenség, a nevelő személyes jelenléte és példája, a párbeszéd, a befogadás, a kimutatott szeretet, a vidámság, a segítő, tevékeny, dinamikus élet. Don Bosco jelenléte az oratóriumban meghatározó volt: mindig ott volt a gyerekek között, együtt játszott velük, így pozitív hatást gyakorolhatott rájuk, megelőzte, hogy rosszat tegyenek, példájával nevelt.

Don Bosco nem egyszerűen egy szerzetesrendet alapított, hanem egy lelki családot az egyházon belül, egymás mellé helyezve a szerzeteseket, nővéreket és világiakat, akik sajátos szalézi lelkülettel élnek és dolgoznak a fiatalokért, kiemelten hátrányos helyzetűekért és a szegényekért.

Lengyel Erzsébet

Jánoshalma polgármesterének 2008. évre vonatkozó programja

1. Oktatás területén

- A város közoktatási intézményrendszerének hatékony működtetése.
- 2008/2009-es tanévben új szakmacsoport indítása a Hunyadi János Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Diákotthon oktatási keretein belül.
A 2007/2008-as tanévben oktatott szakmák: Informatika szakmacsoport - Gazdasági Informatikus, Térinformatikus.
A 2008/2009-es tanévben **bővül a kínálat Vendéglátás, idegenforgalom szakmacsoport Idegvezető, Utazás ügyintéző, Protokoll ügyintéző szakmákkal.**
- A Hunyadi János Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Diákotthon igazgatói állásának betöltése öt év időtartamra.
- Pályázat beadása a Nevelési - Oktatási Intézmények infrastruktúrájának felújítására vonatkozóan.

2. Városfejlesztés terén

- A város **Rendezési Tervének** felülvizsgálata.
- **Szennyvíz tisztító- csatorna** hálózat

korszerűsítésére, bővítésére irányuló pályázattal kapcsolatos feladatok folyamatos ellátása.

- **Belterület csapadék- és belvíz** elvezetésének korszerűsítése pályázat útján.
- **Laktanya** területének környezetvédelmi felülvizsgálata, környezetvédelmi tehermentesítése folytatódik az előző évről áthúzódva. Ebben az évben tervezett feladatok között szerepel a terület belterületbe vonása, felparcellázása, annak érdekében, hogy értékesíthető legyen vállalkozások számára.
- **Úthálózat felújítása** – A Kiskunhalas - Csávoly közöttei út felújítása során az első ütemben a Halasi utca – Rákóczi utca felújítása.
- **Helyi úthálózat, járdák felújítása** pályázat útján – összhangban a szennyvízberuházással, fokozott figyelemmel a város nem központi részén elhelyezkedő területekre.
- **Szelektív hulladék gyűjtés** bevezetése.
- **Állatfelvásárló** telep üzemeltetésének elindítása - az elmúlt évről áthúzódó feladat.
- **Városgazda Kft.** tevékenységi körének folyamatos kibővítése.
- **Városszerelési program** folytatása – parkosítás, térkő gyártás és a közterületek térkővel való burkolása.
- Új eleme ennek a feladatkörnek a **fűsítési program** elindítása, ami az utcák díszfákkal történő beültetését foglalja magába, egy egységes utcaképet kialakítva, valamint a város arculatát is meghatározva ezzel.
- A külterületeken fontos a **parlagterületek erdővel való beültetése**, kihasználva az erre vonatkozó állami támogatást.

3. Közbiztonság érdekében

- Jánoshalma *közbiztonságának növelése* folyamatos feladatként kezelendő, melynek keretében a rendőrség és a polgárőrség tevékenységét koordinálva a bűnmegelőzés és a közbiztonság növelése a cél.

4. Szociális téren

- *Falugondnoki* szolgálat beindítása, a külterületeken élők érdekében.
- *Utca-szociális hálózat* hatékony működtetése.
- *A Pelikán Kht.* finanszírozási alternatíváinak vizsgálata – Kistérségi feladattellátás kibővítése a normatív támogatások növelése érdekében.
- *Rehabilitációs foglalkoztató* elindítására történő kezdeményezés támogatása megvalósíthatóság és hatékonysági feltételek megléte esetén.

5. Hagyományápolás területén

- Hagyományos *városi ünnepeink* méltó megünneplése.
- Városi örökség és kulturális értékek megőrzése – *tájház (falumúzeum) kialakítása* – pályázat útján.

6. Egészségügy területén

- Egészségvédő, *egészségmegőrző programok* szervezése.
- *Kistérségi Egészségügyi Központ* kialakítására vonatkozó pályázat benyújtása
- 2007-ben egy üres háziorvosi körzet

betöltésre került, a *jelenleg üres körzet betöltése* a soron következő feladat.

7. Sport tevékenységek

- Eredményes sportágak finanszírozásának biztosítása.
- Városi *sportversenyek* szervezése.

8. Marketing tevékenység

- Minden marketing tevékenység célja, hogy a város polgárai *felelős polgári magatartással és aktivitással*, mindenekelőtt a város érdekeit szem előtt tartva tevékenykedjenek a közéletben.
- *Civil Kerekasztal* létrehozása – A Jánoshalmán működő jogi személyiséggel rendelkező egyesületek, alapítványok és jogi személyiséggel nem rendelkező, de működő körök, klubok képviselőire, tevékenységi körük összehangolására tervezem létrehozni. A megalakulás másik célja, hogy a Képviselő-testület és városunk közéletének szereplői közötti párbeszéd interaktív módon működni tudjon a testületi döntéseket háttérben.
- A lakosság objektív tájékoztatása a város helyzetéről a rendelkezésre álló eszközök segítségével - *Hunyadi Népe* önkormányzati újság.
- Jánoshalma város *honlapjának* korszerűsítése.
- Hírközlő eszközök lehetőség szerinti bővítése.

Czeller Zoltán
polgármester

Bűnbocsánat

A bűnbocsánatnak akkor nyitunk hidat építeni bűnös magunktól Istenhez, hanem rádöbbenünk arra, hogy maga Isten építi ezt a hidat, hogy rajta találkozhassunk a bűneinket megbocsátó Istennel.

(Soiron)

Advent örömei 2007

Az *Összefogás Jánoshalmáért Egyesület* a hagyományokhoz híven, az idei adventi időszakban is több programot szervezett.

Minden szombaton közös gyertyagyújtás volt a katolikus plébánia kápolnájában, első alkalommal a Szent Anna iskola nevelőtestülete és diákjai készültek fel. Az ezt követő szombaton a fiatalok és a baptista közösség, majd a KÉSZ helyi csoportja, legvégül pedig a Fokolare közösség próbálta a karácsonyra készülődést segíteni, szép és bensőséges műsorral, sokak örömére

A növekvő szükség vezérelte az egyesületünk tagjait, amikor elhatároztuk, hogy a rendes havi gyűjtésen kívül egy nagyobb szabású akciót hirdetünk, ezért felkerestük az UNIVER ABC vezetőjét, Fekete Tibor urat, hogy segítséget kérjünk egy városi szintű adománygyűjtéshez. Az UNIVER üzletlánc vezetősége is hozzájárulását adta ehhez. Így két napig lehetett adományokkal hozzájárulni a rászoruló családok és magányos idős emberek gondjainak enyhítéséhez. Az adománygyűjtés eredménye kb. 115 ezer Ft értékű élelmiszer volt, amelyből több, mint 70 családnak tudtuk személyesen elvinni a mi hozzájárulásunkat a karácsony megünnepléséhez. Tapasztalatunk azt mutatta, hogy nagyon sok jánoshalmi ember szívében ott él a szolidaritás, a mások sorsával való együttérzés. A szociális háló az egész év során összegyűjtött ruhákból két alkalommal is ruhapiacot szervezett, hogy ezzel is segítsen azokon, akik ilyen jellegű segítséget igényeltek.

December 15-én városi mézeskalácssütésre és karácsonyfa állításra hívtuk a jánoshalmi lakosokat, barátainkat és ismerőseinket. A mézeskalácssütéshez a helyszínt Nagy István vezette Alkotóház

biztosította. Sok lelkes gyerek, nagymama és anyuka szorgalmasan és vidáman sütötte egy délelőttön át a mézeskalácsokat, amelyeket aztán hazavihetett mindenki. Az apukák ez idő alatt az utcát és a Dági József (Bem utcai) által felajánlott karácsonyfát díszítették fel az égősorokkal és a díszekkel.

December 22-én élő Betlehemet rendeztünk be a Molnár János utcai alkotóház előtti téren, ahol vidám táncot és jelenetet adtak elő a szereplők, valamint ének és zenésztette még színesebbé ezt a forgatagos eseményt. A nagy hideg ellenére szép számmal eljöttek az emberek. Szintén ennek a napnak a délelőttjén a Fokolare közösség gyermek csapata a hajléktalan szállón és az időseknél járt. Saját kezűleg gyártott kis gipszből készült „JÉZUSKÁKAT” ajándékoztak a szálló lakóinak. A szeretet légkörében töltötték el az időt. A kölcsönös ajándékozás igazi örömteli pillanatokat teremtett.

Karácsonykor az éjfélelő mise előtt a **betlehemes játék** hagyományát elevenítették fel az egyesület vállalkozó kedvű apukái és gyermekei.

Azt láttuk, hogy sok embernek adott örömet mind a közös készülődés, mind az, hogy megajándékozhattuk magunkat, mind a programokon való részvétellel. Őszinte emberi kapcsolatok erősödtek ezeken a rendezvényeken. Ezt a hagyományt mindenképpen folytatni szeretnénk.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki nagylelkűségével programjaink megvalósulását elősegítette.

Mindenkinek nagyon boldog új évet kívánunk!

Összefogás Jánoshalmáért Egyesület

Ünnepi mézeskalács

Karácsony előtt egy héttel nagy munkába kezdtek a gyerekek az Alkotóházban. Az ünnep elengedhetetlen kelléke, a mézeskalács mindenféle formájú, méretű és díszítésű darabjait készítették nagy lelkesedéssel. Mindenki a legjobb tudása és fantáziája szerint alakította a felnőttek által előtte elkészített nyers tésztát. A csodálatos sütemény-költevények – kisülés után – a családi karácsonyfák díszéivé lettek.

Díszkivilágítás

Mialatt a gyerekek a mézeskalács készítésével voltak elfoglalva, addig a felnőttek az utca díszkivilágítását szerelték fel. A tavalyi hagyományt követve Molnár János utca elején levő akácfákat fényfüzerekkel ékesítették.

Utcai betlehemes

December 22-én karácsonyi vásárt és szabadtéri betlehemes-játékot tartottunk a jánoshalmi plébánia épülete mellett. A Felső-bácskai művészeti iskola tanulói csoportos táncbemutatóval, Király Vivien szintetizátoron előadott karácsonyi dallamokkal, a katolikus óvoda és iskola pedagógusai és tanulói zeneszámokkal és betlehemes játékkal szórakoztatták az egybegyűlt közönséget.

Karácsonyi hangverseny

December 23-án volt a karácsonyi hangverseny a jánoshalmi templomban. A Szent Anna Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Diákotthon gyermek- és felnőttkara, valamint furulya szakköre, továbbá a Bel Canto kórus, Hardy-Horváth Mária és Zsikla Csaba szerepeltek.

Szeretetszolgálat

A Máltai Szeretetszolgálat Jánoshalmi Csoportja ebben az évben is készített meleg ebédet azok számára, akik erre Karácsonykor rászorultak. A máltais tagok és segítők hordták szét a gondosan és jó szívvel összeállított csomagokat.

Magányosok karácsonya

Szenteste délutánján a Don Bosco Klubban láttuk vendégül azokat, akik magányosan töltötték volna az ünnepet. Az étel és az ital mellett az imádságra és a közös éneklésre is maradt idő.

A legnagyobb vendégek

Ebben az esztendőben is a jánoshalmi plébánián töltötték Karácsony ünnepét a kalocsai hajléktalan szálló lakói. Ők azok, akik talán a leginkább osztoznak a Szent Család betlehemi kirekesztettségének szomorú tapasztalatán – ezért ilyenkor számunkra ők a legnagyobb vendégek.

Templomi betlehemes

Az éjféli mise előtt az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület tagjai mutattak be egy szép betlehemes játékot a templomban.

Betlehemben járt az óvoda

Karácsony után a Katolikus Óvoda gyermekei felkeresték közösen a templomban látható betlehemet. Jézus születéséről már sokat hallottak az óvó néniktől, ez alkalommal azonban Gábor atya élményszerű története segítette őket abban, hogy maradandó élményben legyen részük.

Év végi hálaadás

Az év utolsó estéjén a jánoshalmi egyházközség tagjai közösen adtak hálát az elmúlt esztendőben kapott kegyelmekért, s kérték Isten áldását az új esztendő minden napjára.

Vízkereszt

Vízkereszt napján a délelőtt 10 órai szentmise keretében Nagyidai Zsolt káplán atya szentelte meg nagy edényekben azt a vizet, melyet aztán a hívek széthordtak házaikba Isten gondviselő oltalmát kérve.

A három királyok érkezése

A gyermekek által megszemélyesített napkeleti bölcsek, Gáspár, Menyhért és Boldizsár nem üres kézzel jöttek az óvodába, sok-sok játékot hoztak a gyermekeknek.

Disznótör a plébánián

Január 12-én ért véget az élete annak a sertésnek, melyet a Szent József Kör tagjai szakszerűen feldolgoztak, s mellyel megtöltötték a plébánia éléskamráját.

Ha–hóóó...

Az idei év elején a sok hó lehetővé tette, hogy a katolikus óvoda udvarába új lakó telepedjen egy hóember személyében. A gondosan felöltöztetett "lakó" azóta már elköltözött.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Óvodai farsang

A katolikus óvodások farsangján nem csak a gyermekek, hanem az óvó nénik is jelmezt öltöttek. Mégpedig azért, hogy előadják a szomorú királynő történetét. Ezzel sikerült vidám hangulatot teremteni a jelenlévő farsangozók körében.

A Don Bosco Klub búcsúja

Minden eddiginél többen keresték fel Don Bosco ünnepén a róla elnevezett klub helyiségét. A gyerekeknek szánt 600 nyalóka délutánra elfogyott, a melegszendvics és a gofri egésznap folyamatosan sült a konyhán. Volt játék, vidámság, közösségi élet. A felnőtteknek délutáni vetítést tartottunk. Mindannyian hálásak vagyunk Don Bosconak ezért a csodálatos napért.

Farsangi bál szülőknek

A jánoshalmi katolikus óvoda és iskola közösen rendezte meg immár 13. alkalommal játékonysági szülői bálját. A jó hangulatot megalapozta a tanulók és pedagógusok színvonalas produkciói. Képünkön a skót polkát járó tanárokat láthatjuk.

Tibor bácsi

Január 23-án hajnalban szőlította az örök hazába Lengyel Tibort, Jánoshalma Díszpolgárát, az egyházköztség képviselőjét a Mindenható. Hosszas betegség után, szentségekkel ellátva, Isten akaratát elfogadva érkezett meg. Tibor bácsi a jánoshalmi Méhész Egyesület alapító tagja, egy ideig a futball szakosztály vezetője és a városi önkormányzat képviselője volt. Életével mindig igyekezett a közösséget szolgálni. Mosolygós egyénisége, messziről integető alakja hiányozni fog mindannyiunknak. Szeretettel fogadjuk imádságainkba.

Így tisztít meg az Úr

Egy keresztény ember mindennap elolvastott egy részt a Bibliából. Egyik alkalommal a Malakiás 3:3-at olvasta, mely így szól: „Ahogyan leül az ötvös, és megtisztítja az ezüstöt, úgy tisztít meg az Úr...” Egyszerű igének tűnik, de őt mégsem hagyta nyugodni, egész nap ez vers motoszkált a fejében. Végül úgy döntött, hogy a hétvégén elmegy egy ötvöshöz, hátha mélyebben megérti ezt az igeverset.

Az egyik munkatársának az édesapja pont egy ötvös volt. Megkérte, hadd menjen el hozzá, megnézni hogyan dolgozik, mert kíváncsi a folyamatokra. El is ment hozzá, és az ötvös büszkén és lelkesen kezdte el megmutatni és magyarázni szakmája feltételeit.

Egy ezüstdarabot kezdett felmelegíteni a tűzben, és azt mondta: „Fontos, hogy az ezüstöt a tűz közepébe tartsuk, hogy ezáltal az összes szennyeződést eltávolítsuk róla.”

„És az igaz, hogy az ötvösnek mindvégig a tűz előtt kell ülnie?” – kérdezte a kíváncsi keresztény férfi.

„Igen, ez egy nagyon fontos dolog. Nemcsak, hogy előtte kell ülni és fogni, hanem mindig figyelni is kell. Ki kell várni a megfelelő időpontot, amikor is ki kell venni az ezüstöt a tűzből. Mert ha az ember egy kicsit is tovább tartja a tűzben, könnyedén megsérülhet.” – válaszolta az ötvös.

„De azt honnan lehet tudni, hogy mikor kell kivenni a tűzből?” – kíváncsiskodott tovább a férfi.

„Ó, azt könnyű felismerni! Akkor kell kivennem, amikor meglátom benne a tükörképemet!” – mondta a mester.

Ha most te úgy érzed magad, mintha tűzben lennél és az éget téged, ne feledd Jézus figyel és vigyázz rád! És ez az állapot csak addig tart, ameddig a tükörképét meg nem látja bened...

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség kiadványa

Internetes elérhetőségünk: szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe: Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anet.hu

Kiadja: A Szent Anna Egyházközség Plébánia Hivatala

Felelős kiadó: Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő: Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda: Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Jegyes kurzus

Február 23-án, március 1-én és március 8-án, három egymást követő szombaton, délután 3 órakor tartjuk a jegyes kurzust a jánoshalmi plébánia Don Bosco Klubjában. Szeretettel kérjük a szülőket, rokonokat, ismerősöket, hogy hívják fel a házasulandó fiatalok figyelmét a kurzusra, mert egyházi házasságot csak azok köthetnek, akik részt vettek a jegyes oktatáson.

